

Пжтувай и гледай.

Н. С.

пжтува човѣкъ е хубаво, весело, приятно. Пжтуването ободрява човѣка и го прави по-способенъ да учение или за друга работа. Но пжтуването е полезно само тогава, когато човѣкъ съглежда, изучава всичко, каквото срѣщне по пжтя си.

На 27 юли, прѣзъ ваканцията, рекохме да идемъ отъ София по желѣзницата до гара Своге посрѣдъ Стара Планина, на Искърския проломъ, да видимъ дѣтската колония „Почивка“, въ която прѣкарватъ ваканцията 32 софийски слабички дѣца, изпратени тука за единъ мѣсецъ на поправка, да се засилятъ и да заякнатъ тѣлесно отъ хубавата храна и чистия планински въздухъ.

Влакътъ трѣгва отъ Софийската гара въ 1 часа и 44 минути. Стигамъ на врѣме на гарата и търся да си намѣря мѣсто въ прѣпълненитѣ вагони. Денътъ е ясенъ и слънцето ужасно пече. Пжтницитѣ, натоварени съ разни багажи, запѣхтени, изпотени и задѣхани пристигатъ и безпокойно заничатъ въ вагонитѣ, да видятъ, има ли за тѣхъ мѣсто. Всѣки трие потъ отъ чело и бърза да заеме мѣстото си. Една купчина пжтници и изпращачи се вълнува прѣдъ вратата на единъ вагонъ отъ III класъ. По лицата на всички се чете скръбъ, състрадание, жа-